

[Wilhelm]

Begrundelse

I den senere tid har der været eksempler på, at overborgmesteren i København har indbragt sager for den samlede magistrat og derefter videresendt dem til afgørelse i borgerrepræsentationen, uden at den sagligt kompetente magistratsafdeling har fået mulighed for at behandle sagen og komme med sin indstilling.

Ifølge styrelseslovens § 12, stk. 1 skal enhver sag forelægges magistraten, inden borgerrepræsentationen kan træffe endelig afgørelse om den. Magistraten må i denne forbindelse, da der ikke sker nogen egentlig sagsbehandling i den samlede magistrat, betyde den kompetente magistratsafdeling. I modsat fald ville § 9 i styrelsesvedtægten være udtryk for en fordeling af sagsområderne på de enkelte magistratsafdelinger uden reelt indhold.

En forelæggelse for borgerrepræsentationen uden forudgående sagsbehandling i den sagligt kompetente magistratsafdeling er i strid med reglerne for fordeling af sagsområderne og med kravet om sagernes saglige oplysning.

Besvarelse (23/3 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Ifølge kap. V i lov om Københavns kommunes styrelse varetager magistraten, som består af overborgmesteren og 6 borgmestre, sine funktioner dels ved fælles beslutning, dels gennem afdelinger, der forestås af overborgmesteren eller af en borgmester.

Grundlaget for magistratens fælles beslutninger er normalt sager, som forelægges af de enkelte ressortborgmestre med en indstilling efter forudgående sagsbehandling i den enkelte magistratsafdeling.

Overborgmesteren har som den øverste leder af magistraten i medfør af den i spørgsmålet nævnte § 33, stk. 1, 2. pkt., imidlertid ret til at indbringe enhver sag, som vedrører kommunen, for magistraten.

Formålet med bestemmelsen er, at overborgmesteren skal kunne forhindre, at der i den enkelte magistratsafdeling træffes beslutninger eller sker undladelser, som er i strid med kommunens interesser.

Senest samtidig med at overborgmesteren sætter sagen på den samlede magistrats dags-

orden, bør han sende den pågældende magistratsafdeling samtlige sagsakter.

Den samlede magistrats beslutning i sagen må afvente ressortborgmesterens indstilling, medmindre øjemedet med overborgmesterens indbringelse hermed forspildes. Afgørelsen af, om den samlede magistrats beslutning kan afvente ressortborgmesterens indstilling, tilkommer den samlede magistrat.

Når magistraten har truffet beslutning, kan enhver borgmester forlange beslutningen forelagt for borgerrepræsentationen.

Spm. nr. S 810

Til *indenrigsministeren* (16/3 83) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at den fejlplacering af patienter, der finder sted på KAS Nordvang, bliver bragt til ophør, og i bekræftende fald hvilke løsningsmodeller vil ministeren tage i anvendelse?«

Begrundelse

Af Berlingske Tidende den 15. marts 1983 fremgår, at visse patientkategorier, herunder færdigbehandlede plejepatienter, kriminelle patienter, der enten er dømt til behandling eller anbringelse, og multihandicappede patienter, er fejlplaceret og udelukkende opbevares på KAS Nordvang, fordi der ikke kan tilbydes dem ophold på andre institutioner, som deres særlige situation kræver.

Denne fejlplacering medfører en blokering af behandlingsmuligheden for de patienter, der i langt højere grad trænger til den behandling, som Nordvang kan tilbyde.

Det forekommer spørgeren uacceptabelt – ikke mindst af menneskelige, men også af ressourcemæssige grunde – at patienter, hvis tilstand kan betegnes som let og middelsvår, i dag afvises og først, når deres situation bliver »splitterravende gal«, kan komme under behandling.

Spørgeren må anse denne situation som værende yderst belastende både for patienter og personale.

Foreløbig besvarelse (23/3 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):